

قرارداد NDA و محرمانگی اطلاعات

قرارداد عدم افشای اطلاعات یا قرارداد NDA مخفف Non-Disclosure Agreement است. این قرارداد الزام آور است و در مواردی منعقد می شود که طرفین یک معامله باید متعهد شوند تا محرمانگی اطلاعات آن را حفظ کنند. این نوع از قرارداد برای موارد مهم تنظیم می شود و در آنها حفظ اسرار و اطلاعات از اهمیت زیادی برخوردار هستند.

در قرارداد NDA طرفین متعهد می شوند که اطلاعات، دانش یا هر نوع اسناد محرمانه خصوصی یا تجاری را برای اهداف مشترک و به مدت معین و شرایط مشخص با یکدیگر به اشتراک بگذارند.

معمولاً مدت قرارداد عدم افشای اطلاعات بین یک تا پنج سال است. در این قرارداد NDA شرایط به گونه ای در نظر گرفته می شود که ضمانت اجرایی مناسب به منظور پیشگیری از بروز مشکل و ریسک احتمالی در قرارداد وجود داشته باشد. ضمانت اجرایی قرارداد NDA به گونه ای تنظیم می شود که هرگونه تخطی و نشت اطلاعات با برخورد شدید و پرداخت غرامت نقدی یا قضایی بالایی برخوردار باشد. به این ترتیب حفظ و امنیت اطلاعات مطرح شده در قرارداد در اولویت کار قرار خواهد گرفت.

موضوعاتی که به دارایی فکری و معنوی مرتبط هستند بیشتر در گستره این قراردادها قرار می گیرند. مالکیت معنوی و دارایی فکری از مسائل بسیار حساسی هستند که حفظ آنها نیاز به تأمل و پیش بینی های دقیقی دارد.

مقررات و ملزومات قرارداد NDA

گسترده‌گی دایره کسانی که به اطلاعات محرمانه دسترسی دارند، یکی از اصلی‌ترین دغدغه‌های تنظیم قراردادهای محرمانگی اطلاعات است. در صورتی که طرف قرارداد یک شرکت یا چندین نفر باشند باید در مورد سطح دسترسی و میزان محرمانگی قوانین و ملزومات دقیقی تنظیم شود.

در قرارداد NDA باید کاملاً مشخص شود که چه اطلاعاتی محرمانه هستند. تمام اطلاعات به اشتراک گذاشته شده باید دسته‌بندی شوند و مواردی که محرمانه نیستند، کاملاً مشخص و تفکیک شده باشند.

در زمان اجرای قرارداد اگر محرمانگی اطلاعات از بین برود، متعهد موظف است که

هرگونه افشای اطلاعات را به طرف مقابل اطلاع دهد و جزئیات چگونگی و این افشا را نیز مشخص کند.

در صورت فسخ قرارداد باید طرف دریافت‌کننده اطلاعات تمام مدارکی که دریافت کرده است را به طرف مقابل بازگرداند. در صورتی که از مدارک کپی‌برداری شده باشد، باید نسخه‌های کپی‌شده به یک روش مطمئن معدوم شوند.

برخی از تعهدات پس از اتمام رابطه اصلی باید مداومت داشته باشند. در این‌گونه موارد در متن قرارداد NDA ذکر می‌شود که در هر شرایطی که شامل اتمام یا فسخ قرارداد نیز می‌شود باید تعهدات باقی بمانند و محرمانگی اطلاعات نیز حفظ شود.

مدت زمان محرمانگی اطلاعات باید در متن قرارداد NDA به وضوح و مشخصاً ذکر شود.

در مواردی که ضمانت اجرا و خسارت ناشی از افشای اطلاعات پیش‌آید، محاسبه این خسارت مشکل است. به همین منظور باید در مراحل ابتدایی و در متن قرارداد مبلغ و شرایط دقیق خسارت ذکر شود.

اجزای قرارداد

این نوع از قرارداد مانند قراردادهای دیگر نیاز به ثبت اطلاعات عمومی دارد و همچنین باید موارد خاص شامل تعهدات و محدودیت‌ها با شفافیت و دقت کامل در آن ذکر شوند تا در صورت بروز هر گونه مشکل و اختلاف بتوان از سند قرارداد در موارد

قضایی استفاده کرد.

اجزای مندرج در قرارداد عدم افشای اطلاعات عبارتند از:

- مشخصات هویتی طرفین

- موضوع قرارداد

- زمان شروع و خاتمه قرارداد

- وضعیت مالیکت اطلاعات

- حدود اختیارات طرفین

- شرایط مالکیت طرفین

- شیوه جبران خسارت

قوانین و قرارداد NDA

سه ماده قانون مدنی که از اصلی‌ترین موارد استناد و ارجاع در تنظیم انواع قراردادهای و به‌ویژه قرارداد محرمانگی داده هستند، در ادامه آورده می‌شوند:

- **ماده 10 قانون مدنی:** در این ماده از قانون آمده است که قراردادهای خصوصی

نسبت به کسانی که آن را منعقد می‌کنند در صورتی که مخالف صریح قانون نباشد، نافذ

خواهد بود.

– ماده 190 قانون مدنی: در این قانون آمده است که برای درستی هر معامله یا قرارداد شرایط اساسی وجود دارد که عبارتند از:

- قصد طرفین و رضایت آنها
- اهلیت طرفین
- موضوع معین برای معامله
- مشروعیت معامله

– ماده 219 قانون مدنی: در این قانون آمده است عقودی که بر طبق قانونی برقرار شده باشند، بین متعاملین و قائم مقام آنها لازم الاتباع هستند مگر اینکه با رضایت طرفین یا به علت قانونی فسخ شوند.

همچنین ماده 64 قانون تجارت الکترونیکی در زمینه حمایت از اسرار تجاری به بیان برخی از مسائل پرداخته است. از جمله اینکه در این قانون گفته می‌شود: اسرار تجاری الکترونیک شامل اطلاعات، فرمول‌ها، برنامه‌ها، نرم‌افزارها و الگوها، ابزار و روش‌ها، تألیفات منتشرنشده، فرایندها و تکنیک‌ها، روش‌های تجارت و داد و ستد، فنون، نقشه‌ها، اطلاعات مالی، فهرست مشتریان، طراحی‌های تجاری و موارد دیگر است که به صورت مجزا دارای ارزش اقتصادی هستند و در دسترس عموم نیستند. لذا لازم است تا جهت حفظ و حراست از آنها اقدام شود.

ماده 75 قانون تجارت الکترونیکی ضمانت اجرایی ماده 64 را مطرح می‌کند. در آن آمده است که: متخلفین از ماده 64 و همچنین کسانی که در بستر مبادلات الکترونیکی به جهت رقابت، منفعت یا وارد آوردن خسارت به بنگاه‌های اقتصادی، تجاری، صنعتی و خدماتی اسرار تجاری را افشا می‌کنند و حقوق قراردادهای استخدامی که در آنها عدم

افشای اسرار شغلی ذکر شده است را نقض می‌کنند، در صورت اثبات ماجرا به حبس و جریمه مادی محکوم می‌شوند.

بخش‌های قرارداد NDA

قراردادهای عدم افشای اطلاعات دارای بخش‌های مهم و جداگانه‌ای از یکدیگر هستند که در شرح قرارداد آورده می‌شوند. این بخش‌ها در ادامه توضیح داده می‌شوند:

– نخست: مشخصات طرفین

در این بخش اطلاعات اشخاص حقیقی و حقوقی طرفین قرارداد با جزئیات لازم ثبت می‌شود.

– دوم: تعریف اصطلاحات

اصطلاحاتی که در شرح و متن قرارداد آورده می‌شوند، در این بخش نوشته می‌شوند تا درک مشترک و درستی برای طرفین قرارداد در مورد مفاد و محتوای قرارداد به وجود آید.

سوم: موضوع

در موضوع قرارداد به تمام مواردی که باید محرمانگی آنها حفظ شود و همچنین شرایط نگهداری اطلاعات و همه ابزار و اصولی که باید رعایت شوند، پرداخته می‌شود.

چهارم: مدت اعتبار قرارداد

یکی از مهم‌ترین مواردی که در این دسته از قراردادها مطرح می‌شود، مدت زمانی است که قراردادها باید اجرا یا بندهای آنها رعایت شوند. به همین منظور به صورت واضح و شفاف باید در مورد مدت اعتبار تعهدات و قرارداد توضیح داده شود.

پنجم: اصول محرمانگی

بندهای مرتبط با محرمانگی قرارداد در این بخش آورده می‌شوند و تمامی مواردی که باید رعایت شوند، ذکر می‌شوند. هرگونه استثنا یا شرایط خاص نیز در این قسمت نوشته می‌شود.

ششم: تعهدات

در بخش تعهدات آورده می‌شود که طرفین مکلف و موظف به رعایت چه اصول و انجام چه اموری در راستای عمل به قرارداد هستند.

هفتم: جبران خسارت

با توجه به سطح محرمانگی قرارداد در این بخش ذکر می‌شود که تمام خسارت‌ها یا زیان‌هایی که نتیجه رعایت نکردن اصول قرارداد است چگونه جبران خواهد شد.

هشتم: نهاد نظارتی

نظارت بر صحت و درستی اجرای قرارداد بر عهده شخص یا نهادی خواهد بود که در قرارداد ذکر می‌شود تا طرفین از آن اطلاع داشته باشند.

نهم: نحوه حل اختلافات

در صورتی که هرگونه اختلاف یا مشکلی در اجرای مفاد قرارداد به وجود آید، مراحل و مراجعی برای حل اختلاف باید در نظر گرفته شود. هرگونه مناقشه و عدم رسیدن به تفاهم نیاز به داوری و مرجعی برای رسیدگی دارد. این مرجع باید هم قدرت اجرایی و هم صلاحیت مورد نیاز برای حل اختلافات را داشته باشد.

دهم: نسخه‌های قرارداد

لازم است طرفین و شرکای قرارداد یک نسخه از قرارداد را داشته باشند تا در ادامه کار به آن مراجعه کنند.

چارگون
chargoan.com

نکات مهم در مورد قرارداد NDA

– در مواردی که لازم است محرمانگی اطلاعات در نظر گرفته شود، حتماً باید قرارداد عدم افشای اطلاعات به صورت جداگانه یا در متن اصلی قرارداد کلی ثبت و به امضا برسد.

– تهیه پیش‌نویس این قرارداد برای تضمین و تأمین منافع طرفین نیاز به مشاوره تخصصی حقوقی دارد.

– نسخه‌های قرارداد باید کاملاً با یکدیگر مشابه باشند و هم‌زمان امضا شوند.

– پیش از امضای قرارداد باید تفاهم و اتفاق نظر کامل طرفین به دست آید.

- حدود مالکیت اطلاعات و جبران خسارت باید کاملاً شفاف و روشن بیان شده باشد، در غیر این صورت احتمال وجود مشکل در ادامه مسیر همکاری وجود دارد.
- در صورت عدم ذکر شدن جبران خسارت در قرارداد و افشای اطلاعات از سوی یکی از طرفین، امکان مطالبه خسارت وجود ندارد.
- در تنظیم بندهای قرارداد بیشترین میزان حساسیت و سخت‌گیری نسبت به احتمالات در نظر گرفته شود.
- اگر قرارداد بین دو شرکت منعقد می‌شود و دسترسی به اطلاعات حساسی در آن به وجود می‌آید، حتماً قرارداد عدم افشای اطلاعات محرمانه نیز در دستور کار قرار گیرد.

انواع قرارداد محرمانگی

یک‌طرفه:

متداول‌ترین نوع قرارداد محرمانگی از نوع یک‌جانبه است. معمولاً این قرارداد بین کارمند و کارفرما منعقد می‌شود و یکی از طرفین که در بیشتر اوقات کارمند است، ملزم می‌شود که اطلاعات محرمانه‌ای را افشا نکند. این اطلاعات شامل اسناد و مدارکی است که به واسطه کارهای روزمره کارمند در اختیارش قرار می‌گیرد.

دوطرفه:

هر دو طرف قرارداد در این مورد متعهد می‌شوند که اطلاعات یکدیگر را محرمانه نگه

دارند. این نوع از قرارداد بیشتر در حالت همکاری‌های تجاری بین شرکت‌ها منعقد می‌شود و حساسیت افشای اطلاعات برای هر دو طرف بسیار بالاست.

سخن پایانی

قرارداد NDA توسط کسب‌وکارها، سازمان‌ها و افراد جهت محافظت از داده‌های ارزشمندشان منعقد می‌شود و به موجب آن طرفین متعهد می‌شوند که اطلاعات مشخصی را که با یکدیگر به اشتراک گذاشته‌اند افشا نکنند. این قرارداد می‌تواند به صورت مستقل یا در بطن قرارداد اصلی باشد.

قراردادهایی که برای حفظ محرمانگی اطلاعات بسته می‌شوند، بسیار صریح و شفاف هستند. به این ترتیب هر کدام از طرفین به خوبی حدود و مرزهای امنیتی خود را می‌شناسند و در صورت افشای اطلاعات به هر دلیلی میزان و نحوه جبران خسارت در آنها به خوبی مشخص می‌شود.

برای دریافت دمو نرم افزارهای مالی

در برخی از موارد این نوع قرارداد را بر عدم اعتماد طرفین به یکدیگر تلقی می‌کنند. به ویژه در انعقاد قراردادهای یک‌جانبه ممکن است که چنین قراردادهایی با مخالفت کارمندان برای همکاری روبه‌رو شود و تأثیر منفی بر روی رشد کسب‌وکار داشته باشد. در هر صورت لازم است تا در مورد حفظ محرمانگی اطلاعات حساس چاره‌ای

اندیشیده شود و همچنین برای جذب و نگهداشت نیروهای متخصص و بااستعداد در زمینه‌های موردنیاز نیز برنامه‌های مناسبی پیاده‌سازی شود.

چارگون